

Mary K.Neff: A Theosophist rejtett oldala II.

Ő (Morya Mester) két oldalt tölt meg válaszaival három levelezőtárs részére: „J.K.”, „Mr Joseph Wallace” és Miss Chandos Leigh Hunt (Mrs Wallace). Az elsőből kisedett összegzés megmutatja ezt:

„J.K.” A leveled „Melyik Adeptushoz tartozik a Theosophist?” főcímmel nem lesz kiadva, a következő okokból:

- 1. A szerkesztő személyes megsértése, még ha neki ez szórakoztató is volt, az átlag olvasónak semmiképpen sem lesz érdekes.*
- 2. Újságunk nem foglalkozik, mi több tudatosan elkerüli a politikai témákat, ezért az olyan jellegű becsmélés, mint Oroszország alacsony szintű és vulgáris sértegetése ... nem kap helyet hasábjainkon.*
- 3. Ugyanebből az okból meg kell tagadnunk a „Jézus Krisztus Adeptussága” szerzőjének, hogy itt nyugtassa felborzolt érzelmeit, amikor terjedelmesen beszámol a Teozófiai Társulat „politikai céljáról”.*
- 4. Mivel az amerikai és brit postai küldeményekre vonatkozó törvények a küldemények tisztaságára is vonatkoznak, a Folyóirat a könyv postai feladásával az illetlen tartalmú küldemények miatt kiróható bírság megfizetését kockáztatta volna. A kérdéses durva fogalmazású bekezdés ... e törvény előírásaival ütközik.*
- 5. A THE THEOSOPHIST, mely elkötelezett a Keleti Filozófia, a Művészetek, az Okkultizmus, a Mesmerizmus és más tudományok irányába, nem tett fogadalmat arra, hogy cirkuszba való bohóc költészet burleszk paródiáit elevenítse fel.*
- 6. A THE THEOSOPHIST csak olyan cikkeket jelentet meg, melyeket úriemberek írtak és küldtek.*

Egy másik „testvér” aki időnként részt vett a Theosophist munkájában Djwal Khul volt, akkoriban tanítvány, most már Mester. Az 1881. decemberi szám felülvizsgálta Wm. Oxley Philosophy of Spirit című művét és 1882 márciusában Mr Oxley válaszolt a Szerkesztőnek egy levélben, mellyel kapcsolatban KH Mester megjegyzi:

„A cikket a Manchester-i látó, Oxley írta. „Mivel nem érkezett válasz a KH-nak címzett felszólításaira, – eleddig csak gyengéden, de – bírálni kezdte ama „Belső Hatalom” biztatását, amely újkeletű címmel engem igazán megtisztelt.” E gyengéd dorgálás láttán a mi hirtelen haragú Szerkesztőnk a tőle várható módon éktelen haragra gerjedt.

És nem is csillapodott le, egészen addig, amíg Djwal Khul, - akinek része volt a híres recenzió kifőzésében (amit melleleg, miután te láttad azt, soha nem is lett volna szabad nyomdába kerülnie) - felhatalmazást nem kapott, hogy a biztonságos „Bíráló” írói álnév alatt néhány ártatlan lábjegyzetben válaszoljon (és egyben kijavítsa egyik-másik baklövését) a mi Tisztánlátónknak.”

1. *„Mit mond az élő Képviselő, Koot-Hoomi (legyen akár halandó ember vagy egy Belső Erő, jelen céloom szempontjából mindegy)?”*

2. *A darabokból, melyeknek sosem szabadott volna napvilágra kerülni, talán ez az a kettő:*

Az élő Koot-Hoomi-nak még a nevére is, mely tisztán árja, szanszkrit név és melyet teljes hosszában említenek a „Padma Purana”-ban, amely megjelöli őt a harminchatok egyikének, akik a Smrti-t írták, jó sokáig nem árja névként tekintettek... és azok az emberek, akik visszautasítják még azt is, hogy higgyenek egy élő emberben, saját honfitársukban, hacsak ez az ember nem teszi ki magát annak, hogy másoknak élvezetet nyújtva a parkokban és bazároknak mutogassa magát, ők kevésbé lesznek hajlandóak kitárni karjaikat egy nyugati származású „Mahatma” felé, aki egy angol médiumot használ csatornaként.

„Az a javaslat, miszerint a Mahâbhârata Jehova Háborúinak utolsó könyvének bizonyulhat, mint ahogyan a Héber Szentírásban is említik, ahol 'a Könyvek Könyve, mely nem található meg a Kánonokban' egyértelműen a XXL.14-es számnál, egy regény, mely lehetséges, hogy több bizonyosságot tartalmaz, mint amit ma általánosságban feltételezünk”

Azonban az ügy nem ért véget ezekkel az „ártatlan lábjegyzetekkel”. A májusi számban Mr T. Subba Row felülvizsgálta Oxley könyvét „az ezotéria és brahmanizmus szempontjából” és Mr Oaxley válaszként erre a második felülvizsgálatra az alábbi, meglehetősen meghökkenítő állítást fogalmazta meg az 1882 szeptemberi számban.

Példának okért, háromszor látogatott meg asztrális formában a tiszteletreméltó Koot Hoomi, egy olyan érzékeny médiumon keresztül, akinek nyelvi megnyilvánulásaihoz szükséges szerveit az asztrális formájával használta és így beszélt hozzám először bengáliul, majd saját nyelvemen.

Az utolsó alkalommal megkérdeztem: „Tudatában vagy a fizikai testtel való kapcsolatodnak, mely, ha jól sejtem, jelenleg Indiában tartózkodik; mert legutóbbi látogatásod alkalmával azt mondtad, hogy ha fent tudnád tartani a tudatosságot végig, míg visszatérsz, akkor bizonyos eredmények követnék ezt? Azért kérdezem, mert rögzítettek egy beszámolót, amikor meglátogattad Mr Eglinton-t,² mely megfelelt az előzetes tervnek, és a bizonyíték úgy tűnik, azt mutatja, hogy a vonal mindkét végén tudatodnál voltál.”

A válasz ez volt: „Az első látogatásomkor nem volt sikeres, a másodiknál még annyira sem, és a jelenleginél is még kétséges.”

„Ez hogyan lehetséges? Nehezebb nekem fenntartani a folyamatos tudatosságot egy szubjektív formában, mint kivetíteni a te asztrális formádat és megszilárdítani arra az időre, amikor megjelentél Mr. Eglinton-nak az SS Vega fedélzetén?”

A jelentőségteljes válasz megérkezett: „A két eset különbözik egymástól. Az egyik esetben kiáramlásról volt szó, a jelenlegiben pedig beáramlásról.”

Majd ezt követte egy magyarázat, melyet meg kell, hogy ismételjek. Ez az állítás úgy hangozhat, mintha egy csavargó műve lett volna.

Van egy lábjegyzet, melyet Mme Blavatsky szerkesztőként tett hozzá:

Rettenetesen sajnáljuk, de el kell ismernünk, hogy Mr Oxley jóslata bevált. Távol vagyunk attól, hogy úgy tegyünk, mintha tudnánk tiszteletreméltó Koot-Hoomi Testvérünk minden cselekedetéről és tevékenységéről és meglepetésünk ellenére – mivel a nyelvezet nem vall arra a Koot-Hoomira, akit ismerünk - már arra készültünk, hogy megengedjük a fenti rendkívüli állítás kommentár nélküli megjelentetését, amikor a következő üzenetet kaptuk Testvérünk kedvenc Chelájától.

Következik a Chéla KH Mester nevében tett nyilatkozata:

Mesterem parancsára teszem ezt a nyilatkozatot, akit India szerte és a nyugati országokban Koot-Humi Lal Singh-ként ismernek, válaszként egy bizonyos állításra, melyet Mr. Oxley közölt és küldött el megjelentetésre. Ez az úriember azt állítja, hogy Koot-Humi Mesterem (a) háromszor látogatta meg „asztrális formában”, (b) és hogy beszélgetett Mr Oxley-val, amikor állítása szerint az utóbbinak magyarázatokat adott az asztrális testekről általánosságban és saját Mayavi Rupájához kapcsolódó inkompetenciájáról, azzal kapcsolatban, hogy megőrizze a tudatosságát a testtel együtt a „vonal mindkét végén”. Ezért Mesterem kijelenti:

- 1. Bárkit is látott vagy bárkivel is beszélgetett Mr Oxley az említett időpontban, az nem Koot-Humi volt, a The Occult World-ben megjelent levelek írója.*
- 2. Habár, hogy a Mesterem ismeri a kérdéses úriembert, aki egyszer levelet küldött neki, így adva meg a módját a vele (Mr. Oxley-val) való megismerkedésnek és akinek őszinte rajongója intuitív erői és nyugati műveltsége miatt, mégsem közelítette meg soha, sem asztrálisan sem máshogyan és nem is folytatott vele semmilyen beszélgetést és semmilyen körülmények között nem is lehetett soha ilyen beszélgetés és nem fejezte ki magát az említett módon.*

Azért, hogy megvédje magát minden lehetséges tévedéstől a jövőben, a Mesterem megszüntet minden fajta kommunikációt az összes médiummal és látóval, amelyek nincsenek jóváhagyva 3 jelszóval, melyeket csak A.O. Hume és Olcott Elnök és a Simlai-i alelnök A.P.Sinnett urak tudhatnak. Így ők egyértelműen kijelenthetik, hogy a Mesterem nem lehet azoknak az állításoknak a szerzője, melyekben ezek a szavak nincsenek meg.

Elrendelte,

*GJUAL-KHOOL * * **

Ez alapján van, aki azt gondolná, hogy ezek az elővigyázatos lépések feleslegesek, mert a Mestereknek semmi közük nem volt a látókhöz és médiumokhoz, azonban ez nem így volt.

KH Mester mondja:

Akkoriban te (Sinnett) hezitáltál, hogy akarod-e látni az „Öreg Hölggy” jelenségeit az Okkultizmusban vagy bármit, ami a spiritizmus vagy a médiumitás bármilyen változata. Életemben először (az 1880-as évek vége felé) komoly figyelmet fordítottam a médiában... megjelenő kifejezésekre...M. mindent tudott róluk, de mivel nekem soha nem volt ezekhez közöm, csak nagyon kevésbé érdekeltek.³

Másrésről azonban, 1883-ban kijelenti: Nekem elegendő, hogy kijelenthetem, hogy „Ski”(Mrs Hollis-Billin „vezetője”) többször is szolgált többünk hordozójaként, sőt mi több, szócsöveként.⁴

HPB 1882 július 21.-én ezt írja: KH, M. és a Chohan azt mondják, hogy az ő Vezetője (Stainton Moses-é) korai médiumi korszakában egy Testvér volt, és ezt újra és újra megerősítem, azonban bizonyos, hogy nem az a Vezető volt, mint akit most Vezetőnek hívunk.⁵

Már 1884-et írunk, amikor M. Mestertől egy szórakoztató és satírikus leírást kapunk az egyik szeánszról, melyen Sinnett-tel vettek részt a Piccadilly-ben, az öreg S. penészes könyvesboltja felett, és emlékezteti őt az alábbi kódszavakra (sic):

A kísértetek nagyon jól működtek, egyáltalán nem hozta őket zavarba jelenlétem, melyről sem W. E.(glinton-nak) sem a testőrének nem volt sejtése. Figyelmemet elragadta, hogyan hamisítják meg HPB kézírását. Majd félretettem a pipámat és figyeltem. Túl sok volt a fény a Piccadilly utcáról beáramló lényeknek...Szegény elbűvölt nyomorult...Az asztrális kisülései gyártották azt a levelet a saját eszközeiken keresztül... Egyikőtök sem figyelte meg őt olyan élesen, hogy lássátok, vezették, hogy tegyen egy borítékot a könyv lapjai közé, és amikor letette az asztalra, hogy lássátok valamit, ami a tudomány szempontjából nagyon érdekes... Nem jó a memóriátok. Elfelejtettétek talán az egyezséget, melyet Prayag-ban (Allahabad) kötöttünk és azokat

a kódszavakat (sic), melyeknek mindig meg kell előznie a tőlünk jövő, valódi kommunikációt? ⁶

1882 áprilisában egy forgószél tört az elkötelezett Teozófiai Társulatra (TS). Az első nagy viszály, melybe a csecsemőkorú TS keveredett, Amerikában történt, a Spiritiszták és a Teozófusok között. Ahogy KH Mester mondja:

A csata forrón és vadul tombolt egészen az indulás napjáig... Kutasd át a spiritiszta irodalmat, ha úgy tetszik, egészen 1877-ig. Keress és találd, ha tudsz, egyetlen szót az okkult filozófiáról vagy az ezotériáról... Ez volt az első csatakiáltás. ⁷

A következő csetepaté Indiában volt, 1882-ben, amikor a TS és Arya Samaj szétváltak. Amerikában az Alapítók voltak a támadók, Indiában őket támadták meg. A Samaj-jal kötött szövetség húzta őket Hindusztánba és „Dayanand pecsételte meg a mozgalmat az árja nemzetség bélyegével.”⁸ Azonban ez nem tartott sokáig. Természetesen a széthullás igazi oka Swami Dayanand ambíciója volt, mégpedig, hogy mindkét Társulat feje szeretett volna lenni, valamint növekvő féltékenysége, a TS növekvő hírnevére Indiában, azonban a látszólagos ok, a második csatakiáltás Isten természete volt – a Személyes Isten, vagy az Univerzum Absztrakt Princípiumának természete, és egy ideig a Theosophist-nak gondja volt „P.G.”-vel és a dwaitizmussal, valamint az adwaitizmussal.

Ebben a filozófiai csatában India kormányzója, Jupiter Mester megemlíti az ő Társulatát kritizálókat a júniusi Theosophist Kiegészítésében egy cikkben, melynek címe „Egy mentális rejtvény”, melyet így írt alá: „Az eredeti Teozófiai Társulat egyik hindu alapítója, Tiruvallam Hills, május 17.” Egy nagyon beszédes ellentéttel indít, mely azon kijelentésekre vonatkozik, melyek „Pandit Dayanand sajtóorgánumban jelentek meg, az Ârya-ban és az olvasókra hagyja a továbbiakat, abban a reményben, hogy valaki meg tudja oldani ezt a mentális rejtvényt”. A következők szolgálnak mintaként:

Ârya, 1882 áprilisi szám

A Társulat Alapítói, (feltételezett Testvéreink és szövetségeseink) az első és legmegbízhatóbb bajnokai a Védáknak és az Âryavarta ősi filozófiájának. A Társulat az ária vallás és tudomány legerősebb szövetsége jelenleg Nyugaton. Ezért a TS oka az Arya Samaj oka is, ezért minden támadás, mely az előző ellen, Testvéreink és szövetségeseink ellen irányul, ugyanolyan fájdalmat okoz az utóbbinak is.

Ârya, 1882 májusi szám

Az Ârya Samaj és a Teozófiai Társulat közti szövetség felbomlott, mert a Teozófusok vezetője buddhista lett és már nem a Védák hívője. Tanulóként jöttek Indiába, de tanárokká tették magukat azzal, hogy megalapították saját Társulatukat (?!), mely semmi jót nem hozott a gyakorlatban Indiának.

Az olvasónak tudnia kell, hogy Swamiji sohasem volt a TS Tagja és soha nem is fejezte ki ez irányú vágyát. Az egyetlen kapcsolat, melyet el kellett szenvednie, abból állt, hogy ő volt a Veda Tanítójuk.

A lábjegyzetben meg van adva minden fontos részlet Swâmi TS-hez való csatlakozásával kapcsolatosan, a diplomája és felavatása dátuma, valamint helyek és időpontok az alapítókkal történt nyilvános találkozóiról és nyilvános beszédeiről, melyekben a TS-t támogatja. Így csúszik ki érvelései alól a talaj, mely egy ellentmondásos filozófiai alapon nyugszik, mely a Samajisákhoz kapcsolódik és nem a teozófusokhoz és egy újabb okos kontraszttal így írják lapjukban:

A Védák azt tanítják, hogy a gondolataink, szavaink és tetteink írják sorsunkat és jövőbeli állapotukat.

Nincsenek zord istenségek, akik ártatlanokat büntetnek, vagy egy végtelen kegyelemmel rendelkező valaki, aki megbocsájt a bűnösöknek. A jógi legmagasabb szintű megvalósulása az Isten és azok, akiknek nincs hite Istenben, ahogyan azt a Védákban meghatározzák, melyek a Yoga Vidyâ minden fennkölt tanítását tartalmazzák, soha nem lehetnek jógik.

A Mester ezzel az állítással fejezi be hosszú és sokatmondó cikkét:

A védantisták PARABRAHM-ja és az északi buddhisták ADI-BUDDHI-ja ugyanak felelnek meg. Mindkettő Absztrakt Princípium, avagy nem-létezők, a Moksha és a Nirvana az ő változhatatlan állapotuk, innen jön, hogy a Parabrahm vagy Adi-Buddhi újra felszívja azt az emberi szikrát, melyet a közönséges „lélek”-nek nevezünk, a Szülő Lángba, ahonnan az továbbhalad egy olyan vég felé, melyet oly mohón vágyik és melyeket a „Moksha” és „Nirvana” egymásnak megfelelő fogalmaival illetnek.

A THE THEOSOPHIST 1881 októberi számában jelent meg egy cikk a „Halál, (az elhunyt) Eliphas Levi-től”; és 1882 júliusában a Poona-i Mr D. Khandalavala feltett néhány kérdést bizonyos feltűnő eltéréssel kapcsolatban, melyek Levi tanításai és a „Az Okkult Igazság Töredékei”-ben leírtak között találhatóak. A levél lábjegyzetében a

következő szavak olvashatóak, melyet a Bombay-ban tartózkodó szerkesztő postán kapott meg:

Küldjétek ezt Mr Sinnett-nek. Most, hogy megkapott tőlem minden szükséges magyarázatot, nem fogja visszautasítani ezt a személyes szívességet, melyet tőle kérek. Hadd világosítsa fel testvér-teozófusait azzal, hogy megírja erre a választ a következő THEOSOPHIST-ba és aláírja, mint „A Ley Chela”

Melyhez HPB hozzátette, mielőtt Mr Sinnett-nek elküldték:

És mennyire sietnie kell (KH-nak)! Mindenképp lekötelezve érzem magam neki, egy gonddal kevesebb nyomja a vállam. Megtaláltam a csomagolópapíron az elsőbbségi jelzést.⁹

Postafordultával válaszolt is Mr Sinnett HPB-nek:

Megpróbáltam azonnal válaszolni N. D. K[handalavala] levelére, így amennyiben KH tényleg úgy gondolta, hogy rögtön a következő THEOSOPHIST- ban jelenjen meg, augusztusban, akkor éppen időben meglesz. Azonban kisvártatva bajba kerültem. Természetesen semmilyen információt nem kaptunk, amely egyértelműen lefedi ezt a kérdést, melyet feltettek, azonban azt gondolom, hogy képesnek kell lennünk a darabkákat egy kerek válasszá formálni.¹⁰

Láthatóan nem tudta végül kielégítően a „darabokat egészzé formálni”, mert a kéziratot visszaküldte Mme Blavatsky-nak egy utóíráttal:

Mivel szeretné a következő számban megjelentetni a levelet, most visszaküldöm, azonban teszem ezt azzal a reménnyel, hogy Ön ezt újra visszaküldi majd nekem, úgy, hogy a néhány Ön által hozzá fűzött szóval teljesíteni tudom kötelességemet a kérésnek megfelelően.¹⁰

És humoros bírálattal küldi vissza: Az, hogy visszaküldte Khandalavala kézirateit, mindent elárul. KH azt mondja, hogy Ön tudja és tudnia kell és csak a gonoszsága tartja vissza, attól, hogy bevallja, hogy tudja, de nem mondja el. Igazság szerint, ezt nem KH mondja, de tudom, hogy így gondolná, és ez ugyanaz. Azonban az Öntől való undora készítette erre. Viszlát. A Senki H.P. Blavatsky-ja.¹¹

És a Mester volt az, aki véglegesítette az anyagot, ahogyan Sinnett-nek írt megjegyzése mutatja:

... amikor megírtam az anyagot Mr Khandalavala levelének megválaszolására, melyet visszaküldtél HPB-nek¹²...

A levél és az így elkészült válasz végül az 1882 novemberi számban jelent meg „Halálos Halhatatlanság” címmel. Érdekes, hogy a választ három csillaggal kezdi, melyek háromszög alakban helyezkednek el. Amikor valaki nyitott szemmel végignézi

a lap korai számait (mint Shakespeare fólió kiadású műveit, ismerve a rejtjeleket), a titkok feltáruhnak. ∴ A Mestert jelöli; ∴ a Tanítványt, még a beavatások fokait is megjelöli időnként, mint ahogyan a THE THEOSOPHIST 1882 szeptemberi számában:

Mi, alulírottak, a HIMALÁJAI TESTÉRISÉG „Elfogadott” és „Próba” hindu chélái, tanítványaik Indiában és Észak-Kasmírban, tisztelettel követeljük jogunkat arra vonatkozólag, hogy tiltakozhassunk az ellen a hangszín ellen, amit a fenti cikkben használ és ahol vakmerő követeléseket fogalmaz meg H.X. chela (Aláírás)

DEVA MUNI ∴ ∴ PARAMAHAMSA SHUB TUNG ∴ ∴ ∴

T. Subba Row, B.A., B.L., F.T.S. ∴ ∴ ∴

Derbhagiri Nath, F.T.S.

S. Ramaswamier, BA, F.T.S.

Ouala K. Deb, F.T.S.

Nobin K. Bannerjee, F.T.S.

T.T. Gurudas, F.T.S.

Bhola Deva Sarma, F.T.S.

S. T. K. . . . Chary, F.T.S.

Gargya Devi, F.T.S.

Damodar K. Mavalankar, F.T.S.¹³

1882 augusztusában KH Mester ezt írta Mr Sinnett-nek:

Hogy még inkább kibékítselek Eliphas-sal, küldök egy pár darabot a kézírataiból – olyanokból, amiket még sosem publikáltak... végig ellátva megjegyzéseimmel¹⁴

Azonban a kéziratok végül Mr Humehoz érkeztek, aki lefordította őket franciáról a THE THEOSOPHIST-ba, ami miatt Mr Sinnett emlékeztette a Mestert,

Emlékeztető: amikor ideje engedi, küldje el azokat a kiadatlan jegyzeteket Eliphas Levi-től, melyek mellett megtalálhatóak KH magyarázatai,¹⁵

A Mester válaszolt:

Rég elküldtem Jakko barátunknak (Simla-ba, Hume-nak).¹⁶

Később azt írta: „A következő (novemberi) THEOSOPHIST-ban, megtalálod azt az egy vagy két jegyzetet, amelyet Hume illesztett bele fordításában Eliphas Lévi Előszavához, az elveszett kontinenssel kapcsolatban.”¹⁷

Tényleg van jó pár lábjegyzet a cikkhez csatolva, melyet „Szemezgetések Eliphas Lévi-től: Kivonatok a Bevezetés a misztikus tudományba és a mágia gyakorlatába” címet viseli.

A jegyzetek rendkívül érdekesek; még ebben a tömör formában is átható világosságot teremt olyan rejtélyes kérdéseknél, melyek a Mágia, Atlantisz, Pán isten és hasonló homályos, régi mítoszokkal kapcsolatban merülnek fel; mintegy illusztrációként álljon itt egy:

Cupido, az isten a hetedik princípium, vagy a védantisták Brahmája, és Psziché az ő járműve, a hatodik princípium, avagy a spirituális lélek. Amint különbözőnek érzi magát „hitvesétől” – és annak is látja elveszíti őt. Tanulmányozd a „Az Egyéniség eretnekségét” és megérted.

(folytatása következik)

Jegyzetek:

1. A Mahatma Levelek, pp. 274–5.
2. Nem a Mester maga, hanem olyasvalaki, aki az ő beleegyezésével megtestesíti és kivitelezi célját – ez egy hosszú és bonyolult történet.
3. A Mahatma Levelek, p. 426.
4. Ibid., p. 417.
5. H. P. Blavatsky levelei A. P. Sinnett-nek, p. 22.
6. A Mahatma Levelek, pp. 431, 432.
7. Ibid., pp. 272, 271.
8. Ibid., p. 416.
9. H. P. Blavatsky levelei A. P. Sinnett-nek, p. 364.
10. A Mahatma Levelek, pp. 125, 126.

11. H. P. Blavatsky levelei A. P. Sinnett-nek, p. 28.

12. A Mahatma Levelek, p. 189.

13. A cikk "C. C. M[assey] és a Fátyoltalan Ízisz"-re utal „H.X.” [A. O. Hume] tollából, aki azt állítja, más egyéb vélemények közt, hogy ő a „Mesterek bűnének tartja, hogy nem osztják meg a világgal mindazt a tudást, melynek birtokában vannak” . KH Mester azt mondja, hogy a nagybetűs nevek maga a Chohan titkos chéláihoz tartoznak és hogy a „Tiltakozás” az ő parancsára lett kiadva.

14. KH Mester egyszer megjegyzi Lévi könyvéről: „Nem csoda, ha ködösnek látod, mivel ezt sosem szánták avatatlan olvasónak. Eliphas a Rózsakeresztes kéziratokat tanulmányozta (mindössze három van már csak ezekből Európában). Ezek a keleti tanításokat Rosencreuz tanításai alapján fejti ki, aki miután visszatért Ázsiából, félig keresztény ruhába öltöztette ezeket, melyet pajzsként használt, amivel tanítványait kívánta védeni az egyház bosszújától. Kulcs kell hozzá és ez a kulcs a önmagában egy tudomány, melyet Rosencreuz szóban adott át. St. Germain a jó tanítást ábrákkal rögzítette és Rosencreuz egyetlen, rejtjelezett kézírata így hűséges barátjánál és támogatójánál, a jóindulatú Német Hercegnél őrződött meg, akinek házából és jelenlétében megtette utolsó távozását – Haza”

15. Ibid., p. 144.

16. Ibid., p. 156

17. Ibid., p. 156.